

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► **B** **DIRECTIVA (UE) 2019/1937 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**
din 23 octombrie 2019
privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii
(JO L 305, 26.11.2019, p. 17)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Regulamentul (UE) 2020/1503 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 octombrie 2020	L 347	1	20.10.2020

**DIRECTIVA (UE) 2019/1937 A PARLAMENTULUI EUROPEAN
ȘI A CONSILIULUI**
din 23 octombrie 2019
privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului
Uniunii

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE, DEFINIȚII ȘI CONDIȚII PENTRU
PROTECȚIE

Articolul 1

Obiectiv

Obiectivul prezentei directive este de a îmbunătăți aplicarea dreptului și a politicilor Uniunii în domenii specifice prin stabilirea unor standarde minime comune care să prevadă un nivel ridicat de protecție a persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii.

Articolul 2

Domeniul de aplicare material

(1) Prezenta directivă stabilește standarde minime comune pentru protecția persoanelor care raportează următoarele încălcări ale dreptului Uniunii:

(a) încălcări care intră în sfera de aplicare a actelor Uniunii prevăzute în anexă și care privesc următoarele domenii:

(i) achiziții publice;

(ii) servicii, produse și piețe financiare, precum și prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului;

(iii) siguranța și conformitatea produselor;

(iv) siguranța transporturilor;

(v) protecția mediului;

(vi) protecția radiologică și securitatea nucleară;

(vii) siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, sănătatea și bunăstarea animalelor;

(viii) sănătate publică;

(ix) protecția consumatorului;

(x) protecția vieții private și a datelor cu caracter personal și securitatea rețelelor și a sistemelor informatice;

(b) încălcări care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, astfel cum sunt menționate la articolul 325 din TFUE și cum sunt detaliate în măsurile relevante ale Uniunii;

▼B

(c) încălcări referitoare la piața internă, astfel cum sunt menționate la articolul 26 alineatul (2) din TFUE, inclusiv încălcări ale normelor Uniunii în materie de concurență și de ajutoare de stat, precum și încălcări referitoare la piața internă în ceea ce privește actele care încalcă normele privind impozitarea societăților sau mecanismele al căror scop este obținerea unui avantaj fiscal ce contravine obiectului sau scopului dreptului aplicabil în materie de impozitare a societăților.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere competenței statelor membre de a extinde protecția în temeiul dreptului intern în ceea ce privește domeniile sau actele care nu intră sub incidența alineatului (1).

*Articolul 3***Relația cu alte acte ale Uniunii și cu dispozițiile naționale**

(1) În cazul în care sunt prevăzute norme specifice privind raportarea încălcărilor în actele sectoriale ale Uniunii enumerate în partea II din anexă, se aplică respectivele norme. Dispozițiile prezentei directive se aplică în măsura în care o chestiune nu este reglementată prin norme obligatorii în respectivele acte sectoriale ale Uniunii.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere responsabilității statelor membre de a asigura securitatea națională sau competenței acestora de a-și proteja interesele esențiale în materie de securitate. În special, aceasta nu se aplică raportărilor privind încălcări ale normelor în materie de achiziții care implică aspecte legate de apărare sau de securitate, cu excepția cazului în care acestea fac obiectul actelor relevante ale Uniunii.

(3) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării dreptului Uniunii sau dreptului intern privind oricare dintre următoarele:

- (a) protecția informațiilor clasificate;
- (b) protecția secretului profesional al avocatului și a secretului profesional medical;
- (c) caracterul secret al deliberărilor judiciare;
- (d) normele de procedură penală.

(4) Prezenta directivă nu aduce atingere normelor naționale privind exercitarea de către lucrători a dreptului de a se consulta cu reprezentanții lor sau cu sindicatele și privind protecția împotriva oricărei măsuri prejudiciabile nejustificate determinate de astfel de consultări, precum și privind autonomia partenerilor sociali și dreptul acestora de a încheia acorduri colective. Acest lucru nu aduce atingere nivelului de protecție acordat de prezenta directivă.

*Articolul 4***Domeniul de aplicare personal**

(1) Prezenta directivă se aplică persoanelor care efectuează raportări care lucrează în sectorul privat sau în sectorul public și care au obținut informații referitoare la încălcări într-un context profesional, inclusiv, cel puțin, următoarelor tipuri de persoane:

▼B

- (a) persoanele care au statut de lucrător, în înțelesul articolului 45 alineatul (1) din TFUE, inclusiv funcționarii publici;
 - (b) persoanele care desfășoară o activitate independentă, în înțelesul articolului 49 din TFUE;
 - (c) acționarii și persoanele care fac parte din departamentul administrativ, din organul de conducere sau de supraveghere al unei întreprinderi, inclusiv membrii neexecutivi, precum și voluntarii și stagiarii remunerați sau neremunerați;
 - (d) orice persoană care lucrează sub supravegherea și conducerea contractanților, a subcontractanților și a furnizorilor.
- (2) Prezenta directivă se aplică, de asemenea, persoanelor care efectuează raportări în cazul în care acestea raportează sau divulgă public informații referitoare la încălcări obținute într-un raport de muncă care s-a încheiat între timp.
- (3) Prezenta directivă se aplică, de asemenea, persoanelor care efectuează raportări al căror raport de muncă nu a început încă, în cazul în care informațiile referitoare la încălcări au fost obținute în timpul procesului de recrutare sau al altor negocieri precontractuale.
- (4) Măsurile de protecție a persoanelor care efectuează raportări prevăzute în capitolul VI se aplică, în cazul în care este relevant, și:
- (a) facilitatorilor;
 - (b) persoanelor terțe care au legături cu persoanele care efectuează raportări și care ar putea să sufere represalii într-un context profesional, cum ar fi colegi sau rude ale persoanelor care efectuează raportări; și
 - (c) entităților juridice pe care persoanele care efectuează raportări le dețin, pentru care aceste persoane lucrează sau cu care au alte tipuri de legături într-un context profesional.

*Articolul 5***Definiții**

În scopul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „încălcări” înseamnă acte sau omisiuni care:
 - (i) sunt ilegale și se referă la actele Uniunii și la domeniile care intră în domeniul de aplicare material menționat la articolul 2; sau
 - (ii) contravin obiectului sau scopului normelor cuprinse în actele Uniunii și care intră în domeniul de aplicare material menționat la articolul 2;
2. „informații referitoare la încălcări” înseamnă informații, inclusiv suspiciuni rezonabile, cu privire la încălcări potențiale sau reale care s-au produs sau care sunt foarte susceptibile să se producă în organizația în care lucrează sau a lucrat persoana care efectuează raportarea sau în altă organizație cu care persoana care efectuează raportarea este sau a fost în contact prin intermediul activității sale, și cu privire la încercări de a disimula astfel de încălcări;

▼B

3. „raportare” înseamnă comunicarea orală sau scrisă de informații referitoare la încălcări;
4. „raportare internă” înseamnă comunicarea orală sau scrisă de informații referitoare la încălcări în cadrul unei entități juridice din sectorul privat sau din sectorul public;
5. „raportare externă” înseamnă comunicarea orală sau scrisă de informații referitoare la încălcări către autoritățile competente;
6. „divulgare publică” sau „a divulga în mod public” înseamnă punerea la dispoziție în domeniul public a informațiilor referitoare la încălcări;
7. „persoană care efectuează raportarea” înseamnă o persoană fizică care raportează sau divulgă public informații referitoare la încălcări obținute în contextul activităților sale profesionale;
8. „facilitator” înseamnă o persoană fizică ce asistă persoana care efectuează raportarea în procesul de raportare într-un context profesional, și a cărei asistență ar trebui să fie confidențială;
9. „context profesional” înseamnă activități profesionale actuale sau anterioare în sectorul public sau sectorul privat prin care, indiferent de natura acestor activități, persoanele pot obține informații referitoare la încălcări și în care aceste persoane ar putea suferi represalii în cazul în care raportează informațiile respective;
10. „persoană vizată” înseamnă o persoană fizică sau juridică menționată în raportare sau în divulgarea publică drept o persoană căreia i se atribuie încălcarea sau cu care persoana respectivă este asociată;
11. „represalii” înseamnă orice acțiune sau omisiune directă sau indirectă apărută într-un context profesional, care este determinată de raportarea internă sau externă ori de divulgarea publică și care provoacă sau poate provoca prejudicii nejustificate persoanei care efectuează raportarea;
12. „acțiuni subsecvente” înseamnă orice acțiune întreprinsă de către destinatarul unei raportări sau de către orice autoritate competentă pentru a evalua acuratețea afirmațiilor formulate în raportare și, acolo unde este cazul, pentru a remedia încălcarea raportată, inclusiv prin acțiuni precum anchete interne, investigații, urmărire penală, acțiuni pentru recuperarea fondurilor sau încheierea procedurii;
13. „feedback” înseamnă furnizarea, către persoana care efectuează raportarea, a unor informații referitoare la acțiunile avute în vedere sau întreprinse ca acțiuni subsecvente și referitoare la motivele unor astfel de acțiuni subsecvente;
14. „autoritate competentă” înseamnă orice autoritate națională desemnată să primească raportări în conformitate cu capitolul III și să ofere feedback persoanelor care efectuează raportări și/sau care este desemnată să îndeplinească atribuțiile prevăzute în prezenta directivă, în special în ceea ce privește întreprinderea unor acțiuni subsecvente.

*Articolul 6***Condiții pentru protecția persoanelor care efectuează raportări**

- (1) Persoanele care efectuează raportări beneficiază de protecție în temeiul prezentei directive cu condiția ca:

▼B

- (a) să fi avut motive întemeiate să creadă că informațiile referitoare la încălcări raportate erau adevărate la momentul raportării și că respectivele informații intrau în domeniul de aplicare al prezentei directive; și
- (b) să fi raportat, fie intern în conformitate cu articolul 7, fie extern în conformitate cu articolul 10, sau să fi divulgat public în conformitate cu articolul 15.
- (2) Fără a aduce atingere obligațiilor existente de a furniza raportări anonime în temeiul dreptului Uniunii, prezenta directivă nu afectează competența statelor membre de a decide dacă entitățile juridice din sectorul privat sau din sectorul public și autoritățile competente sunt obligate să accepte raportări anonime privind încălcări și să întreprindă acțiuni subsecvente acestora.
- (3) Persoanele care, în mod anonim, au raportat sau au divulgat public informații referitoare la încălcări, dar sunt ulterior identificate și suferă represalii, beneficiază totuși de protecția prevăzută în capitolul VI, cu condiția îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatul (1).
- (4) Persoanele care efectuează o raportare către instituțiile, organele, oficiile sau agențiile relevante ale Uniunii cu privire la încălcări care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive beneficiază de protecție, astfel cum este prevăzută în prezenta directivă, în aceleași condiții ca persoanele care raportează extern.

CAPITOLUL II

RAPORTAREA INTERNĂ ȘI ÎNTREPRINDEREA DE ACȚIUNI SUBSECVENTE*Articolul 7***Raportarea prin canale interne de raportare**

- (1) Ca principiu general și fără a aduce atingere articolelor 10 și 15, informațiile referitoare la încălcări pot fi raportate prin intermediul canalelor interne și al procedurilor prevăzute în prezentul capitol.
- (2) Statele membre încurajează reportarea prin canale interne de raportare înainte de raportarea prin canale externe de raportare, în cazul în care încălcarea poate fi remediată în mod eficace pe plan intern și în cazul în care persoana care efectuează raportarea consideră că nu există niciun risc de represalii.
- (3) Informațiile corespunzătoare referitoare la utilizarea canalelor interne de raportare menționată la alineatul (2) se furnizează în contextul informațiilor transmise de entități juridice din sectorul privat și din sectorul public în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (g), precum și de autorități competente în temeiul articolului 12 alineatul (4) litera (a) și al articolului 13.

*Articolul 8***Obligația de a institui canale interne de raportare**

- (1) Statele membre se asigură că entitățile juridice din sectorul privat și din sectorul public instituie canale și proceduri pentru raportarea internă și pentru întreprinderea unor acțiuni subsecvente, în urma consultării partenerilor sociali și de comun acord cu aceștia, în cazul în care se prevede astfel în dreptul intern.

▼B

(2) Canalele și procedurile menționate la alineatul (1) trebuie să permită lucrătorilor entității respective să efectueze raportări privind informații referitoare la încălcări. Acestea pot permite altor persoane, menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) și la articolul 4 alineatul (2), care sunt în contact cu entitatea respectivă în contextul activităților lor profesionale, să efectueze, de asemenea, raportări privind informații referitoare la încălcări.

(3) Alineatul (1) se aplică entităților juridice din sectorul privat care au cel puțin 50 de lucrători.

(4) Pragul prevăzut la alineatul (3) nu se aplică entităților care se încadrează în domeniul de aplicare al actelor Uniunii menționate în partea I.B și în partea II din anexă.

(5) Canalele de raportare pot fi gestionate intern de către o persoană sau un departament desemnat în acest scop sau pot fi furnizate extern de către o parte terță. Garanțiile și cerințele menționate la articolul 9 alineatul (1) se aplică, de asemenea, părților terțe desemnate care gestionează canalul de raportare pentru o entitate juridică din sectorul privat.

(6) Entitățile juridice din sectorul privat care au între 50 și 249 de lucrători pot partaja resurse în ceea ce privește primirea raportărilor informațiilor referitoare la încălcări și orice investigație de realizat. Acest lucru nu aduce atingere obligațiilor impuse unor astfel de entități prin prezenta directivă de a păstra confidențialitatea, de a oferi feedback și de a remedia încălcarea raportată.

(7) În urma unei evaluări adecvate a riscurilor, ținând seama de natura activităților entităților și de nivelul de risc astfel rezultat, în special la adresa mediului și a sănătății publice, statele membre pot impune entităților juridice din sectorul privat cu mai puțin de 50 de lucrători să instituie canale și proceduri interne de raportare în conformitate cu capitoul II.

(8) Statele membre notifică Comisiei orice decizie pe care o iau pentru a impune entităților juridice din sectorul privat să instituie canale interne de raportare în temeiul alineatului (7). Notificarea respectivă include motivele deciziei și criteriile utilizate în evaluarea riscurilor menționate la alineatul (7). Comisia comunică respectiva decizie celorlalte state membre.

(9) Alineatul (1) se aplică tuturor entităților juridice din sectorul public, inclusiv entităților deținute sau controlate de astfel de entități.

Statele membre pot excepta de la obligația menționată la alineatul (1) municipalitățile cu mai puțin de 10 000 de locuitori sau cu mai puțin de 50 de lucrători ori alte entități menționate în primul paragraf din prezentul alineat cu mai puțin de 50 de lucrători.

Statele membre pot prevedea posibilitatea partajării canalelor interne de raportare între municipalități sau a gestionării de către autorități municipale comune în conformitate cu dreptul intern, cu condiția ca aceste canale interne de raportare partajate să fie distincte și autonome în raport cu canalele externe de raportare relevante.

Articolul 9

Proceduri de raportare internă și de întreprindere a unor acțiuni subsecvente

(1) Procedurile de raportare internă și de întreprindere a unor acțiuni subsecvente astfel cum se menționează la articolul 8 includ următoarele:

- (a) canalele pentru primirea raportărilor care sunt concepute, instituite și gestionate în condiții de siguranță, astfel încât să fie protejată confidențialitatea identității persoanei care efectuează raportarea și a oricărei părți terțe menționate în raportare și să se împiedice accesul la aceasta a membrilor neautorizați ai personalului;
- (b) confirmarea de primire a raportării, adresată persoanei care efectuează raportarea, în termen de șapte zile de la primirea respectivă;
- (c) desemnarea unei persoane imparțiale sau a unui departament imparțial, competent în ceea ce privește întreprinderea unor acțiuni subsecvente raportărilor, care poate fi aceeași persoană sau același departament ca cel care primește raportările și care va menține comunicarea cu persoana care efectuează raportarea și, dacă este cazul, va solicita informații suplimentare de la aceasta și îi va transmite feedback;
- (d) întreprinderea cu diligență a unor acțiuni subsecvente de către persoana sau departamentul desemnat menționate la litera (c);
- (e) întreprinderea cu diligență a unor acțiuni subsecvente în ceea ce privește raportarea anonimă, în cazul în care se prevede astfel în dreptul intern;
- (f) un interval de timp rezonabil pentru a transmite feedback, interval care să nu depășească trei luni de la confirmarea de primire sau, în cazul în care nu a fost transmisă nicio confirmare persoanei care efectuează raportarea, trei luni de la expirarea perioadei de șapte zile de la efectuarea raportării;
- (g) furnizarea de informații clare și ușor accesibile privind procedurile de raportare externă către autoritățile competente, în temeiul articolului 10, și, după caz, către instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii.

(2) Canalele prevăzute la alineatul (1) litera (a) permit raportarea în scris sau oral sau ambele. Raportarea orală se poate realiza prin telefon sau prin alte sisteme de mesagerie vocală, și, la cererea persoanei care efectuează raportarea, printr-o întâlnire față în față într-un interval de timp rezonabil.

CAPITOLUL III

RAPORTAREA EXTERNĂ ȘI ÎNTREPRINDEREA DE ACȚIUNI SUBSECVENTE

Articolul 10

Raportarea prin canale externe de raportare

Fără a aduce atingere articolului 15 alineatul (1) litera (b), persoanele care efectuează rapoartări raportează informații referitoare la încălcări utilizând canalele și procedurile menționate la articolele 11 și 12, după ce au raportat mai întâi prin canale interne de raportare, sau raportând direct prin canale externe de raportare.

Articolul 11

Obligația de a institui canale externe de raportare și de a întreprinde acțiuni subsecvente raportărilor

(1) Statele membre desemnează autoritățile competente pentru a primi raportări, pentru a oferi feedback și pentru a întreprinde acțiuni subsecvente raportărilor și le furnizează acestora resurse adecvate.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente:

(a) instituie canale externe de raportare independente și autonome pentru primirea și tratarea informațiilor referitoare la încălcări;

(b) confirmă primirea respectivă fără întârziere, și în orice caz în termen de șapte zile de la primirea raportării, cu excepția cazului în care persoana care efectuează raportarea a solicitat în mod explicit altfel sau în care autoritatea competentă consideră, în mod rezonabil, că o confirmare a primirii raportării ar periclita protecția identității persoanei care efectuează raportarea;

(c) întreprinde cu diligență acțiuni subsecvente raportărilor;

(d) oferă feedback persoanei care efectuează raportarea, într-un interval de timp rezonabil care să nu depășească trei luni sau, în cazuri justificate corespunzător, șase luni;

(e) comunică persoanei care efectuează raportarea rezultatul final al investigațiilor determinate de raportare, în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern;

(f) transmit în timp util informațiile conținute în raportare către instituțiile, organele, oficiile sau agențiile competente ale Uniunii, după caz, în vederea unor investigații aprofundate, dacă se prevede astfel în dreptul Uniunii sau în dreptul intern.

(3) Statele membre pot dispune ca autoritățile competente, după ce au examinat în mod corespunzător chestiunea, să poată decide că o încălcare raportată este în mod clar minoră și nu necesită acțiuni subsecvente suplimentare în temeiul prezentei directive, alta decât închiderea procedurii. Acest lucru nu aduce atingere altor obligații sau altor proceduri aplicabile de remediere a încălcării raportate, nici protecției acordate de prezenta directivă în ceea ce privește raportarea internă sau externă. Într-un astfel de caz, autoritățile competente notifică persoanei care efectuează raportarea decizia lor și motivele acesteia.

(4) Statele membre pot dispune ca autoritățile competente să poată decide să închidă procedurile în legătură cu raportările repetitive care nu conțin nicio informație semnificativă nouă referitoare la încălcări în comparație cu o raportare anterioară cu privire la care procedurile relevante au fost încheiate, cu excepția cazului în care noi circumstanțe de drept sau de fapt justifică o acțiune subsecventă diferită. În acest caz, autoritățile competente notifică persoanei care efectuează raportarea decizia lor și motivele acesteia.

(5) Statele membre pot dispune ca, în cazul unui aflux ridicat de raportări, autoritățile competente să poată trata cu prioritate raportările privind încălcări grave sau încălcări ale dispozițiilor esențiale care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, fără a aduce atingere intervalului de timp prevăzut la alineatul (2) litera (d).

▼B

(6) Statele membre se asigură că orice autoritate care a primit o raportare, dar care nu are competența de a remedia încălcarea raportată, transmite raportarea autorității competente, într-un termen rezonabil, în mod securizat, și că persoana care efectuează raportarea este informată fără întârziere cu privire la o astfel de transmitere.

*Articolul 12***Proiectarea canalelor externe de raportare**

(1) Canalele externe de raportare sunt considerate independente și autonome dacă îndeplinesc toate criteriile următoare:

(a) sunt concepute, instituite și gestionate astfel încât să garanteze caracterul exhaustiv, integritatea și confidențialitatea informațiilor și să împiedice accesul membrilor neautorizați ai personalului din cadrul autorității competente;

(b) permit stocarea durabilă a informațiilor, în conformitate cu articolul 18, pentru a permite efectuarea de investigații suplimentare.

(2) Canalele externe de raportare permit raportările în scris și oral. Raportarea orală se poate realiza prin telefon sau prin alte sisteme de mesagerie vocală și, la cererea persoanei care efectuează raportarea, printr-o întâlnire față în față într-un interval de timp rezonabil.

(3) Autoritățile competente se asigură că, în cazul în care se primește o raportare prin intermediul altor canale decât canalele de raportare menționate la alineatele (1) și (2) sau de către alți membri ai personalului decât cei responsabili de tratarea raportărilor, membrilor personalului care o primesc li se interzice divulgarea oricărei informații care ar putea să identifice persoana ce efectuează raportarea sau persoana vizată, iar aceștia transmit fără întârziere raportarea fără nicio modificare membrilor personalului responsabili cu tratarea raportărilor.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnează de membri ai personalului responsabili cu tratarea raportărilor și, în special, cu următoarele activități:

(a) de a oferi oricărei persoane interesate informații privind procedurile de raportare;

(b) de a primi raportările și de a întreprinde acțiuni subsecvente;

(c) de a menține contactul cu persoana care efectuează raportarea în scopul oferirii de feedback și al solicitării de informații suplimentare dacă este necesar.

(5) Membrii personalului menționați la alineatul (4) li se oferă o formare specifică în scopul tratării raportărilor.

*Articolul 13***Informații referitoare la primirea raportărilor și la acțiunile subsecvente acestora**

Statele membre se asigură că autoritățile competente publică pe site-urile lor web, într-o secțiune separată, ușor de identificat și de accesat, cel puțin următoarele informații:

(a) condițiile pentru a beneficia de protecție în temeiul prezentei directive;

▼B

- (b) informațiile de contact pentru canalele externe de raportare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 12, în special adresele electronice și poștale, precum și numerele de telefon pentru respectivele canale, indicând dacă sunt înregistrate convorbirile telefonice;
- (c) procedurile aplicabile raportării încălcărilor, inclusiv modul în care autoritatea competentă poate solicita persoanei care efectuează raportarea să clarifice informațiile raportate sau să furnizeze informații suplimentare, termenul pentru furnizarea de feedback, precum și tipul și conținutul unui asemenea feedback;
- (d) regimul de confidențialitate aplicabil raportărilor și, în special, informațiile legate de prelucrarea datelor cu caracter personal în conformitate cu articolul 17 din prezenta directivă, cu articolele 5 și 13 din Regulamentul (UE) 2016/679, cu articolul 13 din Directiva (UE) 2016/680 și cu articolul 15 din Regulamentul (UE) 2018/1725, după caz;
- (e) natura acțiunilor subsecvente raportărilor;
- (f) măsurile reparatorii și procedurile de protecție împotriva represaliilor și disponibilitatea consilierii confidențiale pentru persoanele care intenționează să efectueze o raportare;
- (g) o declarație în care se explică în mod clar condițiile în care persoanele care raportează autorității competente sunt protejate de răspunderea pentru încălcarea confidențialității, în temeiul articolului 21 alineatul (2); și
- (h) informațiile de contact ale centrului de informare sau ale autorității administrative unice independente, astfel cum sunt prevăzute la articolul 20 alineatul (3), după caz.

*Articolul 14***Revizuirea procedurilor de către autoritățile competente**

Statele membre se asigură că autoritățile competente își revizuiesc procedurile de primire a raportărilor și de întreprindere a acțiunilor subsecvente acestora, la intervale regulate și cel puțin o dată la trei ani. La revizuirea acestor proceduri, autoritățile competente țin cont de experiența lor și de cea a altor autorități competente și își adaptează procedurile în consecință.

CAPITOLUL IV

DIVULGĂRI PUBLICE*Articolul 15***Divulgări publice**

- (1) O persoană care efectuează o divulgare publică beneficiază de protecție în temeiul prezentei directive în cazul în care este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:
 - (a) persoana a raportat mai întâi intern și extern sau direct extern în conformitate cu capitolele II și III, însă, ca răspuns la raportare, nu au fost luate măsuri corespunzătoare în intervalul de timp menționat la articolul 9 alineatul (1) litera (f) sau la articolul 11 alineatul (2) litera (d); sau
 - (b) persoana are motive întemeiate să considere că:

▼B

- (i) încălcarea poate constitui un pericol iminent sau evident pentru interesul public, cum ar fi existența unei situații de urgență sau riscul unui prejudiciu ireversibil; sau
 - (ii) în cazul raportării externe, există un risc de represalii sau există o probabilitate redusă ca încălcarea să fie remediată în mod eficace, având în vedere circumstanțele specifice ale cazului, precum cele în care probele pot fi disimulate ori distruse sau o autoritate poate fi în înțelegere cu autorul încălcării sau implicată în încălcare.
- (2) Prezentul articol nu se aplică în cazurile în care o persoană divulgă în mod direct informații presei în conformitate cu dispozițiile naționale specifice care stabilesc un sistem de protecție referitor la libertatea de exprimare și de informare.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII APLICABILE RAPORTĂRII INTERNE ȘI EXTERNE

*Articolul 16***Obligația de a păstra confidențialitatea**

- (1) Statele membre se asigură că identitatea persoanei care efectuează raportarea nu este divulgată nimănui, fără consimțământul explicit al acesteia, în afară de membrii autorizați ai personalului care au competența de a primi raportări sau de a întreprinde acțiuni subsecvente acestora. Acest lucru se aplică, de asemenea, oricărei alte informații care permite ca identitatea persoanei care efectuează raportarea să fie dedusă direct sau indirect.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), identitatea persoanei care efectuează raportarea și orice altă informație menționată la alineatul (1) pot fi divulgate numai în cazul în care acest lucru este o obligație necesară și proporțională impusă de dreptul Uniunii sau de dreptul intern în contextul investigațiilor desfășurate de autoritățile naționale sau al procedurilor judiciare, inclusiv în vederea protejării dreptului la apărare al persoanei vizate.
- (3) Divulgările efectuate în temeiul derogării prevăzute la alineatul (2) fac obiectul unor garanții adecvate în temeiul normelor Uniunii și naționale aplicabile. În special, persoanele care efectuează raportarea sunt informate înainte ca identitatea lor să fie divulgată, cu excepția cazului în care o astfel de informare ar periclita investigațiile sau procedurile judiciare conexe. Atunci când informează persoanele care efectuează raportări, autoritatea competentă le trimite o explicație scrisă privind motivele divulgării datelor confidențiale în cauză.
- (4) Statele membre se asigură că autoritățile competente care primesc informații referitoare la încălcări care includ secrete comerciale nu utilizează respectivele secrete comerciale și nu le divulgă în scopuri care depășesc ceea ce este necesar pentru acțiunile subsecvente corespunzătoare.

Articolul 17

Prelucrarea datelor cu caracter personal

Toate prelucrările de date cu caracter personal efectuate în temeiul prezentei directive, inclusiv schimbul sau transmiterea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente, se desfășoară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Directiva (UE) 2016/680. Orice schimb sau transmitere de informații de către instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii se efectuează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725.

Datele cu caracter personal care nu sunt, în mod evident, relevante pentru tratarea unei anumite raportări nu sunt colectate sau, dacă sunt colectate în mod accidental, sunt șterse fără întârzieri nejustificate.

Articolul 18

Evidența raportărilor

(1) Statele membre se asigură că entitățile juridice din sectorul privat și din sectorul public și autoritățile competente păstrează evidența tuturor raportărilor primite, cu respectarea cerințelor privind confidențialitatea prevăzute la articolul 16. Raportările nu se păstrează pentru o perioadă mai lungă decât este necesar și proporțional pentru respectarea cerințelor impuse prin prezenta directivă sau altor cerințe impuse prin dreptul Uniunii sau dreptul intern.

(2) În cazul în care pentru raportare se utilizează o linie telefonică sau un alt sistem de mesagerie vocală în care conversațiile sunt înregistrate, entitățile juridice din sectorul privat și din sectorul public și autoritățile competente au dreptul, sub rezerva consimțământului persoanei care efectuează raportarea, de a documenta raportarea orală în unul dintre următoarele moduri:

- (a) prin efectuarea unei înregistrări a conversației într-o formă durabilă și accesibilă; sau
- (b) printr-o transcriere completă și exactă a conversației, pregătită de membri ai personalului care sunt responsabili cu tratarea raportării.

Entitățile juridice din sectorul privat și din sectorul public și autoritățile competente oferă persoanei care efectuează raportarea posibilitatea de a verifica, de a rectifica și de a-și exprima acordul cu privire la transcrierea convorbirii prin semnarea acesteia.

(3) În cazul în care pentru raportare se utilizează o linie telefonică sau un alt sistem de mesagerie vocală în care conversațiile nu sunt înregistrate, entitățile juridice din sectorul privat și din sectorul public și autoritățile competente au dreptul de a documenta raportarea orală sub forma unui proces-verbal exact al convorbirii, scris de membri ai personalului care sunt responsabili cu tratarea raportărilor. Entitățile juridice din sectorul privat și din sectorul public și autoritățile competente oferă persoanei care efectuează raportarea posibilitatea de a verifica, de a rectifica și de a-și exprima acordul cu privire la procesul-verbal al conversației, prin semnarea acestuia.

(4) În cazul în care o persoană solicită o întâlnire cu membri ai personalului entităților juridice din sectorul privat și din sectorul public sau al autorităților competente în scopul raportării în temeiul articolului 9 alineatul (2) și articolului 12 alineatul (2), entitățile juridice din sectorul privat și din sectorul public și autoritățile competente se asigură, sub rezerva consimțământului persoanei care efectuează raportarea, că se păstrează o evidență completă și exactă a întâlnirii într-o formă durabilă și accesibilă.

▼B

Entitățile juridice din sectorul privat și din sectorul public și autoritățile competente au dreptul de a documenta întâlnirea într-unul dintre următoarele moduri:

- (a) prin efectuarea unei înregistrări a conversației într-o formă durabilă și accesibilă; sau
- (b) printr-un proces-verbal exact al întâlnirii, întocmit de membri ai personalului care sunt responsabili cu tratarea raportării.

Entitățile juridice din sectorul privat și din sectorul public și autoritățile competente oferă persoanei care efectuează raportarea posibilitatea de a verifica, de a rectifica și de a-și exprima acordul cu privire la procesul-verbal al întâlnirii, prin semnarea acestuia.

CAPITOLUL VI

MĂSURI DE PROTECȚIE

*Articolul 19***Interdicția represaliilor**

Statele membre iau măsurile necesare pentru a interzice orice formă de represalii împotriva persoanelor menționate la articolul 4, inclusiv amenințări și tentative de represalii, inclusiv, în special, represalii sub formă de:

- (a) suspendare, șomaj tehnic, concediere sau măsuri echivalente;
- (b) retrogradare sau blocare a promovării;
- (c) transfer de atribuții, schimbări ale locației locului de muncă, reducere a salariilor, schimbări ale programului de lucru;
- (d) blocare a formării;
- (e) darea unei evaluări negative a performanței sau a unei recomandări negative pentru activitatea profesională desfășurată;
- (f) aplicare sau administrare a oricărei măsuri disciplinare sau mustrări ori a vreunei alte sancțiuni, inclusiv a unei sancțiuni financiare;
- (g) constrângere, intimidare, hărțuire sau ostracizare;
- (h) discriminare, dezavantaj sau tratament inechitabil;
- (i) refuz de a transforma un contract de muncă pe o perioadă determinată într-un contract de muncă pe durată nedeterminată, în cazul în care lucrătorul a avut așteptări legitime că i s-ar oferi un post permanent;
- (j) refuz de a reînnoi un contract de muncă pe o perioadă determinată sau reziliere anticipată a unui astfel de contract;
- (k) prejudicii, inclusiv la adresa reputației persoanei în cauză, în special pe platformele de comunicare socială, sau pierderi financiare, inclusiv sub forma pierderii oportunităților de afaceri și a pierderii de venituri;
- (l) includere pe o listă neagră pe baza unui acord sectorial sau la nivel de industrie formal sau informal, care poate presupune că persoana în cauză nu își va găsi, în viitor, un loc de muncă în respectivul sector sau în respectiva industrie;
- (m) reziliere anticipată sau anulare a unui contract pentru bunuri sau servicii;
- (n) anulare a unei licențe sau a unui permis;
- (o) trimiteri psihiatrice sau medicale.

Articolul 20

Măsuri de sprijin

- (1) Statele membre se asigură că persoanele menționate la articolul 4 au acces, după caz, la măsuri de sprijin, în special la următoarele:
- (a) informații și consiliere cuprinzătoare și independente, care sunt ușor accesibile publicului și gratuite, referitoare la procedurile și la măsurile reparatorii disponibile, referitoare la protecția împotriva represaliilor și la drepturile persoanei vizate;
 - (b) asistență efectivă din partea autorităților competente în fața oricărei autorități relevante implicate în protecția lor împotriva represaliilor, inclusiv, în cazurile prevăzute de dreptul intern, prin certificarea faptului că aceste persoane beneficiază de protecție în temeiul prezentei directive; și
 - (c) asistență juridică în cadrul procedurilor penale și al procedurilor civile transfrontaliere în conformitate cu Directiva (UE) 2016/1919 și cu Directiva 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, precum și, în conformitate cu dreptul intern, asistență juridică în cadrul altor proceduri și consultanță juridică sau alt tip de asistență juridică.
- (2) Statele membre pot prevedea asistență financiară și măsuri de sprijin, inclusiv sprijin de natură psihologică, pentru persoanele care efectuează raportări în cadrul procedurilor judiciare.
- (3) Măsurile de sprijin menționate la prezentul articol pot fi furnizate, după caz, de un centru de informare sau de o autoritate administrativă independentă unică și identificată în mod clar.

Articolul 21

Măsuri pentru protecția împotriva represaliilor

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că persoanele menționate la articolul 4 sunt protejate împotriva represaliilor. Astfel de măsuri includ, în special, măsurile prevăzute la alineatele (2)-(8) din prezentul articol.
- (2) Fără a aduce atingere articolului 3 alineatele (2) și (3), atunci când persoanele raportează informații referitoare la încălcări sau fac o divulgare publică în conformitate cu prezenta directivă, acestea nu au încălcat nicio restricție privind divulgarea de informații și că nu se poate angaja răspunderea acestora cu privire la o astfel de raportare sau divulgare publică, cu condiția să fi avut motive întemeiate să creadă că raportarea sau divulgarea publică unor astfel de informații a fost necesară pentru dezvăluirea unei încălcări în temeiul prezentei directive.
- (3) Persoanele care efectuează raportări nu poartă răspunderea pentru dobândirea informațiilor care sunt raportate sau divulgate public sau pentru accesul la acestea, cu condiția ca o astfel de dobândire sau un astfel de acces să nu constituie o infracțiune autonomă. În cazul în care dobândirea sau accesul constituie o infracțiune autonomă, răspunderea penală este continuă să fie reglementată de dreptul intern aplicabil.

⁽¹⁾ Directiva 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială (JO L 136, 24.5.2008, p. 3).

▼B

(4) Orice altă eventuală răspundere a persoanelor care efectuează raportări, care decurge din acte sau omisiuni care nu au legătură cu raportarea sau divulgarea publică sau care nu sunt necesare pentru dezvăluirea unei încălcări în temeiul prezentei directive, este în continuare reglementată de dreptul Uniunii sau de dreptul intern aplicabil.

(5) În cadrul unei proceduri în fața unei instanțe sau a unei alte autorități referitoare la un prejudiciu suferit de persoana care efectuează raportarea și sub rezerva stabilirii de către persoana respectivă a faptului că a efectuat o raportare sau a făcut o dezvăluire publică și că a suferit un prejudiciu, se presupune că prejudiciul a fost adus ca represalii pentru raportare sau pentru divulgarea publică. În astfel de cazuri, persoana care a luat măsura prejudiciabilă trebuie să dovedească faptul că respectiva măsură s-a bazat pe motive justificate în mod corespunzător.

(6) Persoanele menționate la articolul 4 au acces la măsuri de remediere împotriva represaliilor, după caz, inclusiv la măsuri provizorii în așteptarea soluționării procedurii judiciare, în conformitate cu dreptul intern.

(7) În cadrul procedurilor judiciare, inclusiv în ceea ce privește defăimarea, încălcarea drepturilor de autor, încălcarea secretului profesional, încălcarea normelor de protecție a datelor, divulgarea secretelor comerciale sau cererile de compensare în temeiul dreptului privat sau public ori dreptului colectiv al muncii, nu se poate angaja răspunderea persoanelor menționate la articolul 4 ca urmare a raportărilor sau a divulgărilor publice în conformitate cu prezenta directivă. Persoanele respective au dreptul să se bazeze pe respectiva raportare sau divulgare publică pentru a urmări închiderea cauzei, cu condiția să fi avut motive întemeiate să considere că raportarea sau divulgarea publică a fost necesară pentru dezvăluirea unei încălcări, în temeiul prezentei directive.

În cazul în care o persoană raportează sau divulgă public informații referitoare la încălcări care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive și informațiile respective includ secrete comerciale, iar persoana respectivă îndeplinește condițiile prevăzute în prezenta directivă, o astfel de raportare sau divulgare publică este considerată legală în condițiile articolului 3 alineatul (2) din Directiva (UE) 2016/943.

(8) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că sunt prevăzute măsuri reparatorii și compensații integrale pentru acele prejudicii suferite de persoanele menționate la articolul 4 în conformitate cu dreptul intern.

*Articolul 22***Măsuri pentru protecția persoanelor vizate**

(1) Statele membre se asigură, în conformitate cu Carta, că persoanele vizate beneficiază pe deplin de dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil, precum și de prezumția de nevinovăție și de dreptul la apărare, inclusiv de dreptul de a fi ascultate și de dreptul de acces la propriul dosar.

(2) Autoritățile competente se asigură, în conformitate cu dreptul intern, că identitatea persoanelor vizate este protejată atât timp cât investigațiile declanșate de raportare sau de divulgarea publică sunt în desfășurare.

(3) Normele prevăzute la articolele 12, 17 și 18 referitoare la protecția identității persoanelor care efectuează raportări se aplică și pentru protejarea identității persoanelor vizate.

▼B*Articolul 23***Sancțiuni**

(1) Statele membre prevăd sancțiuni eficace, proporționale și disuasive aplicabile persoanelor fizice sau juridice care:

- (a) împiedică sau încearcă să împiedice raportarea;
- (b) iau măsuri represive împotriva persoanelor menționate la articolul 4;
- (c) introduc acțiuni vexatorii împotriva persoanelor menționate la articolul 4;
- (d) încalcă obligația de a menține confidențialitatea privind identitatea persoanelor care efectuează raportări astfel cum este menționată la articolul 16.

(2) Statele membre prevăd sancțiuni eficace, proporționale și disuasive aplicabile în privința persoanelor care efectuează raportări în cazurile în care s-a stabilit că aceste persoane au efectuat, în cunoștință de cauză, raportări false sau au divulgat public informații false. Statele membre prevăd, de asemenea, măsuri pentru compensarea prejudiciilor care rezultă din astfel de raportări sau divulgări publice în conformitate cu dreptul intern.

*Articolul 24***Interzicerea renunțării la drepturi și la măsuri reparatorii**

Statele membre se asigură că drepturile și măsurile reparatorii prevăzute de prezenta directivă nu pot face obiectul unei renunțări sau limitări prin contract, politică, formă sau condiții de încadrare în muncă, inclusiv un acord de arbitraj prealabil unui litigiu.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 25***Un tratament mai favorabil și clauza de menținere a nivelului de protecție**

(1) Statele membre pot introduce sau menține dispoziții mai favorabile pentru drepturile persoanelor care efectuează raportări decât cele prevăzute în prezenta directivă, fără a aduce atingere articolului 22 și articolului 23 alineatul (2).

(2) Aplicarea prezentei directive nu poate în niciun caz să constituie un motiv de diminuare a nivelului protecției deja acordat de statele membre în domeniile reglementate prin prezenta directivă.

*Articolul 26***Transpunere și perioadă de tranziție**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 17 decembrie 2021.

▼B

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în ceea ce privește entitățile juridice din sectorul privat care au între 50 și 249 de lucrători, statele membre asigură până la 17 decembrie 2023 intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma obligației de a institui canale interne în temeiul articolului 8 alineatul (3).

(3) Atunci când statele membre adoptă dispozițiile menționate la alineatele (1) și (2), respectivele dispoziții conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere, la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

*Articolul 27***Raportare, evaluare și revizuire**

(1) Statele membre furnizează Comisiei toate informațiile relevante privind punerea în aplicare a prezentei directive. Pe baza informațiilor furnizate, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 17 decembrie 2023, un raport cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive.

(2) Fără a aduce atingere obligațiilor de raportare prevăzute de alte acte juridice ale Uniunii, statele membre transmit anual Comisiei următoarele statistici cu privire la raportările menționate în capitolul III, preferabil sub formă agregată, în cazul în care acestea sunt disponibile la nivel central în statul membru în cauză:

- (a) numărul de raportări primite de către autoritățile competente;
- (b) numărul de investigații și proceduri inițiate ca urmare a acestor raportări și rezultatul acestora; și
- (c) în cazul în care sunt confirmate, prejudiciul financiar estimat și sumele recuperate în urma investigațiilor și a procedurilor referitoare la încălcările raportate.

(3) Ținând seama de raportul pe care l-a transmis în temeiul alineatului (1) și de statisticile statelor membre prezentate în temeiul alineatului (2), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 17 decembrie 2025, un raport de evaluare a impactului dreptului intern care transpune prezenta directivă. Raportul evaluează funcționarea prezentei directive și are în vedere necesitatea unor măsuri suplimentare, inclusiv, după caz, a unor modificări în vederea extinderii domeniului de aplicare al prezentei directive la alte acte ale Uniunii sau la alte domenii, în special la îmbunătățirea mediului de lucru pentru a proteja sănătatea și siguranța lucrătorilor, precum și condițiile de muncă.

În plus față de evaluarea menționată în primul paragraf, raportarea evaluează modul în care statele membre au utilizat mecanismele de cooperare existente în cadrul obligațiilor lor de a întreprinde acțiuni subsecvente raportărilor privind încălcările care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive și, în general, modul în care acestea cooperează în cazurile încălcărilor care implică o dimensiune transfrontalieră.

(4) Comisia pune la dispoziția publicului rapoartele menționate la alineatele (1) și (3) și le face ușor accesibile.

▼B

Articolul 28

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 29

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

ANEXĂ

Partea I

- A. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) – achiziții publice:
1. Norme de procedură pentru achizițiile publice și pentru atribuirea de concesiuni, pentru atribuirea de contracte în domeniul apărării și securității, pentru atribuirea de contracte de către entitățile care își desfășoară activitatea în sectorul apei, al energiei, al transporturilor și al serviciilor poștale, precum și pentru atribuirea oricărui alt contract, astfel cum sunt enunțate în:
 - (i) Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1);
 - (ii) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65);
 - (iii) Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243);
 - (iv) Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76).
 2. Proceduri de revizuire, astfel cum sunt reglementate de:
 - (i) Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (JO L 76, 23.3.1992, p. 14);
 - (ii) Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, 30.12.1989, p. 33).
- B. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) – servicii, produse și piețe financiare, precum și prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului:
- Norme care stabilesc un cadru de reglementare și de supraveghere, precum și protecția consumatorilor și a investitorilor pe piețele serviciilor financiare și de capital din Uniune, în sectorul bancar și în cel al creditelor, în investiții, în asigurări și reasigurări, în produse de pensii ocupaționale sau personale, în valori mobiliare, în fonduri de investiții, în servicii de plată și în activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338), astfel cum sunt enunțate în:
- (i) Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emittente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7);

▼B

- (ii) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administrarea fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1);
- (iii) Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit (JO L 86, 24.3.2012, p. 1);
- (iv) Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1);
- (v) Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social (JO L 115, 25.4.2013, p. 18);
- (vi) Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobiliare rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34);
- (vii) Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public și de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei (JO L 158, 27.5.2014, p. 77);
- (viii) Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84);
- (ix) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35);
- (x) Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare (JO L 142, 30.4.2004, p. 12);
- (xi) Directiva 2007/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 iulie 2007 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul societăților comerciale cotate la bursă (JO L 184, 14.7.2007, p. 17);
- (xii) Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38);
- (xiii) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1);
- (xiv) Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (JO L 171, 29.6.2016, p. 1);

▼B

- (xv) Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1);
- (xvi) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190);
- (xvii) Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1);
- (xviii) Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149);
- (xix) Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori (JO L 84, 26.3.1997, p. 22);
- (xx) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1);

▼MI

- (xxi) Regulamentul (UE) 2020/1503 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 octombrie 2020 privind furnizorii europeni de servicii de finanțare participativă pentru afaceri și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1129 și a Directivei (UE) 2019/1937 (JO L 347, 20.10.2020, p. 1).

▼B

- C. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) – siguranța și conformitatea produselor:
 - 1. Cerințele privind siguranța și conformitatea produselor introduse pe piața Uniunii, astfel cum sunt definite și reglementate de:
 - (i) Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO L 11, 15.1.2002, p. 4);
 - (ii) Legislația de armonizare a Uniunii privind produsele fabricate, inclusiv cerințele de etichetare, altele decât produsele alimentare, hrana pentru animale, produsele medicamentoase de uz uman și veterinar, plantele și animalele vii, produsele de origine umană și produsele de origine vegetală și animală care sunt direct legate de reproducerea lor viitoare, astfel cum sunt enumerate în anexele I și II la Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1);

▼B

- (iii) Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) (JO L 263, 9.10.2007, p. 1).
2. Norme privind comercializarea și utilizarea produselor sensibile și periculoase, astfel cum sunt enunțate în:
- (i) Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității (JO L 146, 10.6.2009, p. 1);
 - (ii) Directiva 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme (JO L 256, 13.9.1991, p. 51);
 - (iii) Regulamentul (UE) nr. 98/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind comercializarea și utilizarea precursorilor de explozivi (JO L 39, 9.2.2013, p. 1).
- D. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) – siguranța transporturilor:
1. Cerințe de siguranță în sectorul feroviar, astfel cum sunt reglementate de Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară (JO L 138, 26.5.2016, p. 102).
2. Cerințe de siguranță în sectorul aviației, astfel cum sunt reglementate de Regulamentul (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 privind investigarea și prevenirea accidentelor și incidentelor survenite în aviația civilă și de abrogare a Directivei 94/56/CE (JO L 295, 12.11.2010, p. 35).
3. Cerințe de siguranță în sectorul rutier, astfel cum sunt reglementate de:
- (i) Directiva 2008/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind gestionarea siguranței infrastructurii rutiere (JO L 319, 29.11.2008, p. 59);
 - (ii) Directiva 2004/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind cerințele minime de siguranță pentru tunelurile din Rețeaua rutieră transeuropeană (JO L 167, 30.4.2004, p. 39);
 - (iii) Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului (JO L 300, 14.11.2009, p. 51).
4. Cerințe de siguranță în sectorul maritim, astfel cum sunt reglementate de:
- (i) Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (JO L 131, 28.5.2009, p. 11);
 - (ii) Regulamentul (CE) nr. 392/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare (JO L 131, 28.5.2009, p. 24);
 - (iii) Directiva 2014/90/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind echipamentele maritime și de abrogare a Directivei 96/98/CE a Consiliului (JO L 257, 28.8.2014, p. 146);

▼B

- (iv) Directiva 2009/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim și de modificare a Directivei 1999/35/CE a Consiliului și a Directivei 2002/59/CE (JO L 131, 28.5.2009, p. 114);
 - (v) Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor (JO L 323, 3.12.2008, p. 33);
 - (vi) Directiva 98/41/CE a Consiliului din 18 iunie 1998 privind înregistrarea persoanelor care călătoresc la bordul navelor de pasageri care operează în porturile de destinație sau de plecare din statele membre ale Comunității (JO L 188, 2.7.1998, p. 35);
 - (vii) Directiva 2001/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2001 de stabilire a cerințelor și procedurilor armonizate pentru încărcarea și descărcarea în siguranță a vrachierelor (JO L 13, 16.1.2002, p. 9).
5. Cerințe de siguranță, astfel cum sunt reglementate de Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13).
- E. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (v) – protecția mediului:
1. Orice infracțiune împotriva protecției mediului, astfel cum este reglementată de Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 28) sau orice comportament ilegal care încalcă legislația prevăzută în anexele la Directiva 2008/99/CE;
 2. Norme privind mediul și clima, astfel cum sunt enunțate în:
 - (i) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32);
 - (ii) Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16);
 - (iii) Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1);
 - (iv) Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13);
 - (v) Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

▼B

3. Norme privind dezvoltarea durabilă și gestionarea deșeurilor, astfel cum sunt enunțate în:
 - (i) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3);
 - (ii) Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE (JO L 330, 10.12.2013, p. 1);
 - (iii) Regulamentul (UE) nr. 649/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind exportul și importul de produse chimice care prezintă risc (JO L 201, 27.7.2012, p. 60).
4. Norme privind poluarea marină, atmosferică și fonică, astfel cum sunt enunțate în:
 - (i) Directiva 1999/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind disponibilitatea informațiilor cu privire la consumul de carburant și emisiile de CO₂ destinate consumatorilor la comercializarea autoturismelor noi (JO L 12, 18.1.2000, p. 16);
 - (ii) Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici (JO L 309, 27.11.2001, p. 22);
 - (iii) Directiva 2002/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 iunie 2002 privind evaluarea și gestiunea zgomotului ambiental (JO L 189, 18.7.2002, p. 12);
 - (iv) Regulamentul (CE) nr. 782/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 aprilie 2003 privind interzicerea compușilor organostanici pe nave (JO L 115, 9.5.2003, p. 1);
 - (v) Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56);
 - (vi) Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 255, 30.9.2005, p. 11);
 - (vii) Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1);
 - (viii) Directiva 2009/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic (JO L 120, 15.5.2009, p. 5);
 - (ix) Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 140, 5.6.2009, p. 1);
 - (x) Regulamentul (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (JO L 286, 31.10.2009, p. 1);

▼B

- (xi) Directiva 2009/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 privind etapa a II-a de recuperare a vaporilor de benzină în timpul alimentării autovehiculelor la stațiile de benzină (JO L 285, 31.10.2009, p. 36);
 - (xii) Regulamentul (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare (JO L 145, 31.5.2011, p. 1);
 - (xiii) Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (JO L 307, 28.10.2014, p. 1);
 - (xiv) Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 123, 19.5.2015, p. 55);
 - (xv) Directiva (UE) 2015/2193 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații medii de ardere (JO L 313, 28.11.2015, p. 1).
5. Norme privind protecția și gestionarea apelor și a solului, astfel cum sunt enunțate în:
- (i) Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații (JO L 288, 6.11.2007, p. 27);
 - (ii) Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 348, 24.12.2008, p. 84);
 - (iii) Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).
6. Norme privind protecția naturii și a biodiversității, astfel cum sunt enunțate în:
- (i) Regulamentul (CE) nr. 1936/2001 al Consiliului din 27 septembrie 2001 de stabilire a unor măsuri de control aplicabile pescuitului pentru anumite stocuri de pești mari migratori (JO L 263, 3.10.2001, p. 1);
 - (ii) Regulamentul (CE) nr. 812/2004 al Consiliului din 26 aprilie 2004 de stabilire a unor măsuri privind capturile accidentale de cetacee în activitățile de pescuit și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 88/98 (JO L 150, 30.4.2004, p. 12);
 - (iii) Regulamentul (CE) nr. 1007/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind comerțul cu produse derivate din focă (JO L 286, 31.10.2009, p. 36);
 - (iv) Regulamentul (CE) nr. 734/2008 al Consiliului din 15 iulie 2008 privind protecția ecosistemelor marine vulnerabile din marea liberă împotriva efectelor nocive ale uneltelor de pescuit de fund (JO L 201, 30.7.2008, p. 8);

▼B

- (v) Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7);
 - (vi) Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (JO L 295, 12.11.2010, p. 23);
 - (vii) Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (JO L 317, 4.11.2014, p. 35).
7. Norme privind substanțele chimice, astfel cum sunt enunțate în Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).
8. Norme privind produsele ecologice, astfel cum sunt enunțate în Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului (JO L 150, 14.6.2018, p. 1).
- F. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (vi) – protecția radiologică și securitatea nucleară
- Norme privind securitatea nucleară, astfel cum sunt enunțate în:
- (i) Directiva 2009/71/Euratom a Consiliului din 25 iunie 2009 de instituire a unui cadru comunitar pentru securitatea nucleară a instalațiilor nucleare (JO L 172, 2.7.2009, p. 18);
 - (ii) Directiva 2013/51/Euratom a Consiliului din 22 octombrie 2013 de stabilire a unor cerințe de protecție a sănătății populației în ceea ce privește substanțele radioactive din apa destinată consumului uman (JO L 296, 7.11.2013, p. 12);
 - (iii) Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a Directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom (JO L 13, 17.1.2014, p. 1);
 - (iv) Directiva 2011/70/Euratom a Consiliului din 19 iulie 2011 de instituire a unui cadru comunitar pentru gestionarea responsabilă și în condiții de siguranță a combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive (JO L 199, 2.8.2011, p. 48);
 - (v) Directiva 2006/117/Euratom a Consiliului din 20 noiembrie 2006 privind supravegherea și controlul transferurilor de deșeuri radioactive și combustibil uzat (JO L 337, 5.12.2006, p. 21);
 - (vi) Regulamentul (Euratom) 2016/52 al Consiliului din 15 ianuarie 2016 de stabilire a nivelurilor maxime permise de contaminare radioactivă a alimentelor și furajelor în urma unui accident nuclear sau a oricărui alt caz de urgență radiologică și de abrogare a Regulamentului (Euratom) nr. 3954/87 al Consiliului și a Regulamentelor (Euratom) nr. 944/89 și (Euratom) nr. 770/90 ale Comisiei (JO L 13, 20.1.2016, p. 2);

▼B

- (vii) Regulamentul (Euratom) nr. 1493/93 al Consiliului din 8 iunie 1993 privind transportul substanțelor radioactive între statele membre (JO L 148, 19.6.1993, p. 1).
- G. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (vii) – siguranța alimentelor și a hranei pentru animale și sănătatea și bunăstarea animalelor:
1. Dreptul Uniunii privind alimentele și hrana pentru animale care are la bază principiile generale și cerințele stabilite în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).
 2. Sănătatea animalelor, astfel cum este reglementată de:
 - (i) Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”) (JO L 84, 31.3.2016, p. 1);
 - (ii) Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).
 3. Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).
 4. Norme privind protecția și bunăstarea animalelor, astfel cum sunt enunțate în:
 - (i) Directiva 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă (JO L 221, 8.8.1998, p. 23);
 - (ii) Regulamentul (CE) nr. 1/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și de modificare a Directivelor 64/432/CEE și 93/119/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1255/97 (JO L 3, 5.1.2005, p. 1);
 - (iii) Regulamentul (CE) nr. 1099/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 privind protecția animalelor în momentul uciderii (JO L 303, 18.11.2009, p. 1);

▼B

- (iv) Directiva 1999/22/CE a Consiliului din 29 martie 1999 privind animalele sălbatice din grădini zoologice (JO L 94, 9.4.1999, p. 24);
 - (v) Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 septembrie 2010 privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice (JO L 276, 20.10.2010, p. 33).
- H. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (viii) – sănătatea publică:
1. Măsuri prin care se instituie standarde ridicate de calitate și de siguranță a organelor și substanțelor de origine umană, astfel cum sunt reglementate de:
 - (i) Directiva 2002/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru recoltarea, controlul, prelucrarea, stocarea și distribuția sângelui uman și a componentelor sanguine și de modificare a Directivei 2001/83/CE (JO L 33, 8.2.2003, p. 30);
 - (ii) Directiva 2004/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru donarea, obținerea, controlul, prelucrarea, conservarea, stocarea și distribuția țesuturilor și a celulelor umane (JO L 102, 7.4.2004, p. 48);
 - (iii) Directiva 2010/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind standardele de calitate și siguranță referitoare la organele umane destinate transplantului (JO L 207, 6.8.2010, p. 14).
 2. Măsuri prin care se instituie standarde înalte de calitate și de siguranță pentru medicamente și dispozitive de uz medical, astfel cum sunt reglementate de:
 - (i) Regulamentul (CE) nr. 141/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 1999 privind produsele medicamentoase orfane (JO L 18, 22.1.2000, p. 1);
 - (ii) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67);
 - (iii) Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE (JO L 4, 7.1.2019, p. 43);
 - (iv) Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO L 136, 30.4.2004, p. 1);
 - (v) Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind medicamentele de uz pediatric și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1768/92, a Directivei 2001/20/CE, a Directivei 2001/83/CE și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 (JO L 378, 27.12.2006, p. 1);

▼B

- (vi) Regulamentul (CE) nr. 1394/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind medicamentele pentru terapie avansată și de modificare a Directivei 2001/83/CE și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 (JO L 324, 10.12.2007, p. 121);
 - (vii) Regulamentul (UE) nr. 536/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind studiile clinice intervenționale cu medicamente de uz uman și de abrogare a Directivei 2001/20/CE (JO L 158, 27.5.2014, p. 1).
3. Drepturile pacienților, astfel cum sunt reglementate de Directiva 2011/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2011 privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere (JO L 88, 4.4.2011, p. 45).
4. Fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe, astfel cum sunt reglementate de Directiva 2014/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE (JO L 127, 29.4.2014, p. 1).
- I. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ix) – protecția consumatorilor:
Drepturile consumatorilor și protecția consumatorilor, astfel cum sunt reglementate de:
- (i) Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor (JO L 80, 18.3.1998, p. 27);
 - (ii) Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (JO L 136, 22.5.2019, p. 1);
 - (iii) Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28);
 - (iv) Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, 7.7.1999, p. 12);
 - (v) Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum și de modificare a Directivei 90/619/CEE a Consiliului și a Directivelor 97/7/CE și 98/27/CE (JO L 271, 9.10.2002, p. 16);
 - (vi) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22);

▼B

- (vii) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66);
 - (viii) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64);
 - (ix) Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).
- J. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (x) – protecția vieții private și a datelor cu caracter personal și securitatea rețelelor și a sistemelor informatice:
- (i) Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37);
 - (ii) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1);
 - (iii) Directiva (UE) 2016/1148 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2016 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a sistemelor informatice în Uniune (JO L 194, 19.7.2016, p. 1).

Partea II

Articolul 3 alineatul (1) se referă la următoarele acte legislative ale Uniunii:

A. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) – servicii, produse și piețe financiare, precum și prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului:

1. Servicii financiare:

- (i) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32);
- (ii) Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (JO L 354, 23.12.2016, p. 37);
- (iii) Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87);
- (iv) Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1);

▼B

- (v) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338);
- (vi) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349);
- (vii) Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1);
- (viii) Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și baze pe asigurări (PRIIP) (JO L 352, 9.12.2014, p. 1);
- (ix) Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1);
- (x) Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (JO L 26, 2.2.2016, p. 19);
- (xi) Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată și de abrogare a Directivei 2003/71/CE (JO L 168, 30.6.2017, p. 12).

2. Prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului:

- (i) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73);
- (ii) Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 (JO L 141, 5.6.2015, p. 1).

B. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) – siguranța transportului:

- (i) Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviație civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, și a Regulamentelor (CE) nr. 1321/2007 și (CE) nr. 1330/2007 ale Comisiei (JO L 122, 24.4.2014, p. 18);

▼B

- (ii) Directiva 2013/54/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind anumite responsabilități ale statului de pavilion referitoare la respectarea și asigurarea aplicării Convenției din 2006 privind munca în domeniul maritim (JO L 329, 10.12.2013, p. 1);
 - (iii) Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului (JO L 131, 28.5.2009, p. 57).
- C. Articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (v) – protecția mediului:
- (i) Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE (JO L 178, 28.6.2013, p. 66).